

Poutnická hůl z lísky se odírá asi tempem jeden centimetr za 250 kilometrů, vysledoval během let farář a poutník Jan Peňáz. Na snímku ukazuje svoji třetí hůl i s vyznačenými zářezy. FOTO | JIŘÍ BÁRTA (2x)

Poutník: Pěšky došel až do Říma

Celoživotní poutník, monsignore **Jan Peňáz**, už zdolal **metu deseti tisíc kilometrů**. Fenomén pěších poutí podle něj zase získává na síle.

■ JIŘÍ BÁRTA

ČR | Tisíce kilometrů nachodil při pěších poutích Jan Peňáz. A má v plánu pokračovat. Šestašedesátiletý římskokatolický kněz, který od loňského srpna působí v Novém Veselí a Bohdalově na Žďársku, se i letos chystá na moravský Velehrad, kam putuje vůbec nejčastěji.

„Loni jsem překročil hranici deseti tisíc kilometrů, ale neevduji to úplně přesně. Řím, Cáchy, z Vysočiny na Velehrad dohromady asi šestnáctkrát, z Hostýna na Velehrad, což je asi sto kilometrů, už celkem dvacetkrát. Pomalu to přibývá,“ bilancuje Jan Peňáz, rodák ze Slavkovic u Nového Města na Moravě.

Svoji nejdelší pouť absolvoval s několika přáteli v roce 2000. Tehdy z Vranova nad Dyjí během 34 dní po 1 178 kilometrech došli až do Říma. Od celoživotního putování jej neodradily ani špatné zkušenosti z dětství. Když coby kluk šlapal na Zelenou horu, obvykle se mu v kostele udělalo zle. „Chodívali jsme

přes celý Žďár z nádraží, kam jsme z Radňovic nebo Veselíčka dojeli vlakem. Bylo to úprkem, samotný závěr do kopce. Z toho mi bývalo špatně, až jsem v kostele vždycky dostal takovou tu zdravou lesní barvu,“ vzpomíná po letech.

Putují věřící i ateisté

Poutnické aktivity se pokoušel probuzet už za minulého režimu. „V kraji pod Brnem se třeba sešly tři dědiny u nějaké kapličky. Zvýšeným zájmem o poutě se oživují trasy, jakými chodívali naši předkové,“ vyzdvihuje páter Peňáz, kterého papež Benedikt XVI. před osmi

roky jmenoval kaplanem Jeho Svatosti, což je spojeno s užíváním čestného titulu monsignore.

V posledních letech se zdá, že lidé znovu objevili fenomén pěších poutí. Čím to? Nejspíš za to může i přetechnizovaná a uspěchaná doba. „Ano, říká se, jdu si vyčistit hlavu. To se mě netýká, protože mám coby organizátor odpovědnost, ale když člověk přijme řád, tempo a jde ve skupině a nevádí mu to, nemusí na nic myslet. Denní etapu míváme dlouhou dvanáct hodin včetně zastávek, vychází to asi na 3 kilometry za hodinu, což se dá zvládnout,“ míní. K věřícím se přidávají i ateisté. „Není jich

moc, ale chodí,“ přitakává Jan Peňáz.

Koncem srpna se chystá na tradiční „Hvězdicovou“ pouť z Vysočiny na Velehrad u Uherského Hradiště. „Tedy jsme ji prodloužili až do Nového Veselí, to je osmnáct kilometrů navíc. Jdeme přes Meziříčí, Tišnov a Křtiny na Velehrad. Nejspíš začneme už na historické hranici Čech a Moravy a zároveň diecéze. Mezi Sirákovem a Újezdem, který patří do mé farnosti, totiž stojí cyrilometodějská lípa,“ vysvětluje. „Celkem to bude na Velehrad asi 170 kilometrů,“ počítá. Poutníci se postupně slévají jako potůčky do řeky. Na Velehrad pak přichází kolem 250 lidí.

Jan Peňáz

- Pochází ze **Slavkovic** u Nového Města na Moravě, maturoval na lyceu ve francouzském Dijonu, **vysvěcen na kněze** byl v roce 1978.
- Loni se stal farářem v Novém Veselí a Bohdalově. Předtím působil také například ve Velkém Meziříčí a ve Křtinách.
- Je organizátorem a propagátorem pěších poutí, za svůj život při nich nachodil přes 10 tisíc kilometrů včetně cest do Říma (1 178 km za 34 dní v roce 2000) a Cáchy.
- Více na: www.poutnik-jan.cz.

Jana Peňáze (v čele procesí vlevo) potěšila začátkem května i obnovená krojová pouť ke sv. Janu Nepomuckému na Zelenou horu.